

Filmový scénář k pohádkovému příběhu: Anděl jednoho přání.

Podle námětu, který vytvořil: Ing. Stanislav Svrčina

Scénář podle námětu se napsal: Ing. Stanislav Svrčina

Upozornění:

Námět i filmový scénář je duševním vlastnictvím autora.

Autorova explikace:

Příběh začíná v nebi, kdy Panna Marie žádá Pánaboha, aby lidem na Zemi pomohl v jejich těžkém životě. Pánbůh na základě jejího přání posílá na Zemi anděla, který je oprávněn splnit každému člověku jakékoliv jedno jeho přání, ale převtělí ho do nevábivé podoby. Anděl vypadá jako člověk postižený nakažlivou nebezpečnou chorobou. Lidé mají z neznámé osoby, co přišla do jednoho českého města a usadila se na náměstí, strach a nevěří, že by tato osoba byla schopná lidem přání splnit. Protože v obci budou volby, purkmistr se snaží osobu z náměstí vystrnadit a vykáže znetvořeného anděla do domku slepé Božky. Slepá Božka se spřátelí s andělem a na základě jejího přání ji anděl uzdraví. Tato událost o znovuzískání zraku neunikne purkmistrovi. Má v plánu se vypravit za andělem do domku Božky a tam anděla požádat o to, aby se do něho zamilovala Anička, dcera místního rychtáře, a navíc požaduje, aby vyhrál probíhající obecní volby do rady města. Rychtář svatbu Aničky s purkmistrem podporuje, protože v tom vidí významné posílení jeho postavení ve městě. To se nelíbí ale Božce, protože ví, že ho Anička nemiluje a purkmistr je špatný člověk, který bere úplatky. Spojí se proto s andělem, Aničkou a Jirkou, který má rád Aničku, a všichni se snaží plány purkmistra překazit. Jirka, který se převlékl za anděla, slíbí purkmistrovi, že splní jeho přání. Purkmistr v domněnání, že je všechno zařízeno, chystá svatbu s Aničkou a nedělá si starosti, že by neměl být znovu zvolen. Nicméně díky andělu dochází k tomu, že Jirka se stává konšelem a kandiduje ve volbách na purkmistra proti současnému purkmistrovi. Ten pochopí, že nejde všechno podle plánu, Jirku nechá zavřít tajně do vězení a snaží se ovlivnit volby. Nakonec se mu to díky rychtáři, který díky anděli morálně procitl, nepodaří a purkmistr spolu se svým prvním konšelem

skončí v pekle. A jak už to v pohádkách bývá, Jirka si vezme Aničku a také polepšený rychtář se zakouká do Božky a vezme si ji také.

Obsazení:

postava	pohlaví	poznámka
Pánbůh,	muž	
Panna Marie	žena	
Anička	žena	
Purkmistr	muž	
Jirka	muž	
rychtář	muž	
Božka	žena	
Anděl	žena nebo muž	
První konšel	muž	
Čert	muž	
Konšel1	muž	
Konšel2	muž	
Konšel3	muž	
Scénář má celkem 91 stran.		

Název díla: Anděl jednoho přání.

EXT. V NEBI - RÁNO

Kulisy mohou být jednoduché, všechno bílé, sem tam obláček.
Uprostřed nebe je trůn, na něm sedí Pánbůh, přichází k němu Panna Marie.

PÁNBŮH

Přeji hezký den Panno Marie.

PANNA MARIE

Panna Marie se tváří zasmušile.

I já ti přeji krásný den.

PÁNBŮH

Vypadáš dnes zrána hodně smutně. Stalo se snad něco?

PANNA MARIE

Víš Panebože, pořád mně něco vrtá hlavou.

PÁNBŮH

Co tě trápí?

PÁNBŮH

Řekni mně Panebože, proč na Zemi je většina lidí chudých a žije bídě.

PÁNBŮH

Pánbůh krčí rameny.

Co já vím, neumí hospodařit s penězi.

PANNA MARIE

A není to náhodou tím, že je na Zemi málo bohatství?

PÁNBŮH

Pánbůh se naštve.

Máš rozum Marie, vždyť tam Jsou drahé kameny, zlato, stříbro, šperky a kdo ví, co ještě.

PANNA MARIE

Tak proč jedni jsou chudí a ti druzí zase hodně bohatí?

PÁNBŮH

Protože si to neumí spravedlivě rozdělit.

PANNA MARIE

A není to trošku tvá chyba?

PÁNBŮH

A proč by to měla být moje chyba?

PANNA MARIE

Mohl bys jim nařídít, ať si to všechno rozdělí.

PÁNBŮH

Proč bych to dělal, mají svůj vlastní rozum.

PANNA MARIE

Ale asi ho mají málo.

PÁNBŮH

Marie, pochop, rozum neroste na poli jako obilí,
Zdravý rozum a moudrost lidé většinou získávají
věkem. Jenomže někteří lidé, i kdyby žili tisíc let,
tak budou stále stejně hloupí a lakomí.

PANNA MARIE

Jenže když lidé nejsou moudří, dělají voloviny.
Jedni podvádějí, druzí kradou a někteří dokonce
i zabíjejí pro peníze.

PÁNBŮH

Pánbůh si mne ruce.

No a já jim to pak u posledního soudu spočítám,
no není to na tom světě výborně zařízené?

PANNA MARIE

A není ti těch hodných a spravedlivých lidí líto,
že žijí v takových nespravedlivých podmínkách
a často musí živořit?

PÁNBŮH

Pánbůh se ošívá.

Trošku, ...ale co mám dělat?

PANNA MARIE

Přece jim můžeš přilepšit.

PÁNBŮH

A jak?

PANNA MARIE

Pošli na Zem anděla jednoho přání.

PÁNBŮH

Pánbůh se trošku hněvá.

A na co? Mají přece Ježíška.

PANNA MARIE

Ježíška mají přece jenom jednou za rok a nosí jenom dárky, to je málo.

PÁNBŮH

Jo a zase by to skončilo katastrofou.

PANNA MARIE

Jakou katastrofou?

PÁNBŮH

Sesypali by se na něho jenom bohatí a mocní a na spravedlivé a chudáky by se zase nedostalo.

PANNA MARIE

Tak hold budeš muset toho anděla trošku zamaskovat.

PÁNBŮH

Pánbůh se zarazí.

Počkej, to myslíš, jak to myslíš. Mám snad z něho udělat veverku?

PANNA MARIE

Tak jsem to nemyslela.

PÁNBŮH

Pánbůh nechápe.

Tak jak si to myslela.

PANNA MARIE

Prostě ho proměníš v obyčejného člověka, kterého se budou všichni štítit a jen ti dobří mu pomohou a on se jim za to odvděčí.

PÁNBŮH

Ani nápad, nebudu z krásného anděla dělat nějakou zrůdu.

PANNA MARIE

Panna Marie se naštve.

Tak zapomeň, že dneska budou na snídani nebeské koláčky.

PÁNBŮH

Pánbůh se zhrozí.

Jak to, že nebudou? Není nebeská mouka?

PANNA MARIE

Co by nebyla, máme ji plnou spížírnu, ale mně se nechce péct.

PÁNBŮH

Ty jsi marod?

PANNA MARIE

Nejsem nemocná, ale když ty nechceš splnit moje přání, tak proč bys měl mít snídani, u které já se musím hodně namáhat, abych ji připravila.

PÁNBŮH

Pánbůh hrozí prstem.

Ale to je vydírání.

PANNA MARIE

Kdepak, to je jenom upozornění, že dnes na snídani bude jenom nebeský chleba.

PÁNBŮH

Považ ale Maruš, že když nemám nebeské koláčky, jsem strašně naštvaný a na dušičky u posledního soudu jsem jako pes.

PANNA MARIE

To mají ty dušičky fakt blbé a budou mít špatný den.

PÁNBŮH

Pánbůh hraje na city.

A tobě jich není líto?

PÁNBŮH

Mně je líto hlavně spravedlivých lidí na Zemi, ale kdybys tam poslal anděla splněných přání, napekla bych koláčky a ještě bych do nich dala rozinky a oříšky.

PÁNBŮH

Pánbůh se oblizuje.

Tak jo, podvoluji se násilí, zavolej mně to anděla, ať to mám za sebou.

Panna Marie radostně zatleská a volá na anděla.

PANNA MARIE

Anděli jednoho přání, kde se touláš, máš předstoupit před nejvyššího.

K trůnu se kvapem blíží anděl jednoho přání.

ANDĚL

Anděl se ukloní před Pánembohem.

Volal jsi mně nejvyšší?

PÁNBŮH

Anděli, mám pro tebe úkol. Půjdeš na Zemi.

ANDĚL

Anděl není moc potěšen.

Doufám, že aspoň do teplých krajín.

PÁNBŮH

Bohužel, vyšlu tě do Čech.

ANDĚL

Anděl prosí.

Tam nechci. Je tam teď zima a lidi jsou tam otravní a furt něco chtějí.

PÁNBŮH

Nemusíš se bát, já tvé tělo proměním tak, že se tě lidé budou bát i dotknout.

ANDĚL

Ty ze mě chceš udělat žahavou medúzu?

PANNA MARIE

Jakou medúzu popleto. V Čechách žádné moře není.

ANDĚL

Tak v co mně proměníš?

PÁNBŮH

Nech se překvapit.

ANDĚL

A budu se aspoň líbit holkám.

PÁNBŮH

Tak na to bych moc nesázel.

EXT. NA NÁMĚSTÍ - DEN

Na náměstí se prochází purkmistr, naproti mu jde první konšel.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel se jemně ukloní.

Jdu za tebou purkmistře projednat tu záležitost s prodejem obecního pozemku. Mám na něho zájemce.

PURKMISTR

A kdo by chtěl koupit ten pozemek?

PRVNÍ KONŠEL

Je to kramář Joura.

PURKMISTR

A jakou projevil vděčnost, že mu ten pozemek město prodá?

První konšel vytáhne dva váčky s penězi, jeden poznatelně Menší a jeden větší.

PRVNÍ KONŠEL

Já si myslím, že odpovídající.

PURKMISTR

V takovém případě si myslím, že se postaráme, aby konšelé prodej pozemku odsouhlasili, ne?

Purkmistr potěžká oba váčky a pak strká do kapsy větší váček a znatelně menší dává prvnímu konšelovi. Ten se na to dívá s nechutí.

PURKMISTR

A my dva se o ten úplateček rozdělíme spravedlivě.

PRVNÍ KONŠEL

Ale já jsem si myslel, že se podělíme napůl.

PURKMISTR

Purkmistr je rozladěný.

Proč napůl. Já jsem purkmistr a ty jenom můj zástupce, patří mně tedy větší díl úplatečku, to přece musíš uznat a tak je to spravedlivé.

První konšel bere menší váček a schovává ho do kapsy.

PURKMISTR

Máme ještě někoho, kdo by chtěl vyjádřit za náš souhlas svou vděčnost?

PRVNÍ KONŠEL

Ještě řezník Bulava žádá, aby mu obec město prodalo ten malý domeček na okraji města. Kdyby to radní odsouhlasili, odvděčil by se nám sto zlatými.

PURKMISTR

Výborně, tak mu ten starý dům prodáme.

PRVNÍ KONŠEL

To zatím nemůžeme.

PURKMISTR

A proč ne?

PRVNÍ KONŠEL

Bydlí tam slepá Božena a platí řádně nájem.

PURKMISTR

Tak ji nájem vypovíme a vyhodíme.

PRVNÍ KONŠEL

To bych nedoporučoval, lidé ve městě by byli proti a za chvíli tu máme volby, to by nás mohlo poškodit.

PURKMISTR

To je mrzuté, musíme se té slepé Božky zbavit.

Najednou k nim na ulici uspěchaně přichází rychtář.

RYCHTÁŘ

Rychtář hovoří vystrašeně.

Pane purkmistře, na náměstí se objevila nějaká pochybná osoba a tvrdí, že je anděl.

PURKMISTR

A vypadá jako anděl?

RYCHTÁŘ

Já nevím, anděla jsem ještě v životě neviděl.

PRVNÍ KONŠEL

Člověče, Vy nevíte, jak vypadá anděl?

RYCHTÁŘ

Vůbec netuším.

PRVNÍ KONŠEL

Přece musí být celý v bílém a na zádech mít křídla,
aby mohl poletovat vzduchem.

RYCHTÁŘ

Tak tenhle anděl je celý zahalený v černém plášti a na
hlavě má kapuci.

PURKMISTR

Tak to asi žádný anděl nebude.

PRVNÍ KONŠEL

To vypadá spíše na nějakého pomatence.

PURKMISTR

A co chce ta osoba?

RYCHTÁŘ

Říká, že každému splní jeho přání.

PRVNÍ KONŠEL

Vždyť jsem to říkal, je to blázen.

PURKMISTR

Toho blázna rychtáři musíš vyvést z města.

RYCHTÁŘ

Prosím, já nemohu.

PRVNÍ KONŠEL

A proč ne?

RYCHTÁŘ

Já se ho bojím.

PURKMISTR

Je snad ozbrojen?

RYCHTÁŘ

To ne, ale má na tváři hrozné boláky, on bude určitě nakažen nějakou nemocí.

Z druhé strany ulice přichází znetvořený anděl. Tvář má posetou boláky, je zahalen do černého pláště. Všichni tři představitelé obce se leknou a přejdou na druhou stranu ulice.

PURKMISTR

To bych chtěl vidět toho dobrodruha, který se ho dotkne.

PRVNÍ KONŠEL

Tu pomatenou osobu musíme dostat okamžitě pryč.

RYCHTÁŘ

Ale kdo ji z toho náměstí vystrnadí?

PURKMISTR

To byste mohl udělat Vy první konšeli, když jste můj zástupce.

PRVNÍ KONŠEL

Proč já, Vy máte přece větší autoritu v městě.

PURKMISTR

To jo, ale nevím, jestli mám také větší odolnost proti nakažlivým nemocem.

PRVNÍ KONŠEL

Kdo ví co to má, může mít třeba lepru. Tak ať to udělá tady rychtář.

RYCHTÁŘ

Ale já nechci ještě zemřít.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel chláholí.

Nemusíte se bát, Nezemřete hned, ale postupně.

PURKMISTR

Nic se nedá dělat, z náměstí ji odvést musíme.
Jsou volby a někdo by mohl poukázat na to, že
nejsme schopni udělat v obci pořádek.

PRVNÍ KONŠEL

Víte, co by to bylo za průšvih, kdyby nám ta osoba
nakazila půl města a ještě k tomu jenom naše voliče?

PURKMISTR

Rychtáři, ty tady ručíš za pořádek, takže ty ji odvedeš.

PRVNÍ KONŠEL

Purkmistr má pravdu, jste za to placený.

RYCHTÁŘ

Rychtář se snaží bránit.

Placený jsem za pořádek, ale ne za sebevraždu.

PURKRMISTR

Rychtáři, máme si najít schopnějšího člověka?

RYCHTÁŘ

Tak já jdu.

Rychtář neochotně jde za andělem.

PRVNÍ KONŠEL

Vypadá to, že nám dlouho rychtář nevydrží.

PURKMISTR

Nevadí, každý je nahraditelný, samozřejmě
kromě mně.

PRVNÍ KONŠEL

Konšel nejistě pokyvuje.

To je jasné pane Purkrabí, co bychom si
bez Vás počali.

Rychtář přichází k anděli jednoho přání a drží se od něho hodně daleko.

RYCHTÁŘ

Osobo, co to tady pácháte?

ANDĚL

Já nic nepáchám, ale nabízím každému,
že jim mohu splnit přání.

Anděl se snaží přijít blíže k rychtáři.

ANDĚL

Stačí se mně jenom dotknout.

RYCHTÁŘ

Rychtář se zhrozí, že se k němu blíží anděl.
Stůjte, zůstaňte kde jste!

ANDĚL

Vy nechcete, abych Vám splnil přání?

RYCHTÁŘ

Mám teď zrovna jenom jedno, držte se ode mě
co nejdál.

ANDĚL

Vy máte ze mě strach?

RYCHTÁŘ

Kdybyste osobo věděla, jak vypadáte,
taky byste se třásla strachy.

ANDĚL

Ale já za to nemohu.

RYCHTÁŘ

To je mně fuk, jestli můžete nebo nemůžete,
ale tady zůstat určitě nemůžete.

ANDĚL

A proč ne, mně se tu líbí.

RYCHTÁŘ

Tady na náměstí tu nemáte co pohledávat.

ANDĚL

Ale mám, chodí tu spousta lidí a já jim mohu pomoci.

RYCHTÁŘ

Jenže vrchnost má na to úplně jiný názor.

ANDĚL

Anděl je potěšen.

Říkáte vrchnost? Tak ji sem doved'te, oni si na mně sáhnou a já jim splním přání.

RYCHTÁŘ

Rychtář pochybovačně.

To určitě, sáhnou si na Vás, zemřou a mně propustí a budu bez práce. Nic takového, Vy se seberete a odejdete z města.

ANDĚL

Anděl truceje.

Ani mně nehne. Jsem už unaven a půjdu jediné tam, kde mají pro mě nocleh.

Rychtář s nechutí odejde zpátky na druhou stranu ulice, kde postává purkmistr a první konšel.

PURKMISTR

Purkmistr vyzvídá.

Tak co, vypadá, že se mu z náměstí nechce?

RYCHTÁŘ

To individuum chce nocleh, jinak se z náměstí nehne.

PURKMISTR

Ta osoba se zbláznila, město není žádná noclehárna.

PRVNÍ KONŠEL

Vždyť jsem to říkal, že to nemá v hlavě v pořádku.

PURKMISTR

No jo, ale jak tu pomýlenou osobu z náměstí dostaneme?

RYCHTÁŘ

Blázni jsou nebezpeční a jestli je ještě nakažený, tak to platí dvojnásob.

PURKMISTR

A co kdybychom ji ubytovali v našem obecním domě, kde bydlí slepá Božka. Ta nic nevidí, té její vzhled vadit nebude.

PRVNÍ KONŠEL

To je dobrý nápad.

PURKMISTR

Proto mám taky ve městě nejvyšší postavení.

RYCHTÁŘ

No jo, ale když ji přivedeme k Božce, ona se může od té osoby nakazit a třeba i zemřít?

PURKMISTR

S tím počítám. Božka je nám totiž na obtíž. Zaclání v obecním bytě a platí nízký nájem. Až to bude mít za sebou, ten dům prodáme řezníkovi Bulavovi.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel si mne ruče.

A obecní pokladna se zaplní penízkami.

PURKMISTR

A nejenom městská pokladna, to už zařídíme. že první konšeli?

PRVNÍ KONŠEL

Samozřejmě, máme na to své metody.

PURKMISTR

A k slepé Božce ji odvedeš ty rychtáři.

RYCHTÁŘ

A proč to zrovna musím být já?

PURKMISTR

Purkmistr vyhrožuje.

Nebo si chceš hledat nové místo Rychtáři?

RYCHTÁŘ

To nechci.

PRVNÍ KONŠEL

Tak okamžitě splň příkaz svého purkmistra.

RYCHTÁŘ

Strážník smutně.

Tak já jdu. Doufám, že mně pak pochováte za obecní peníze, když se tak obětuji.

PURKMISTR

Proč bychom měli. My se také tady s prvním konšelem obětuje pro město a nikdo nám nedá nic zadarmo.

Rychtář přichází k andělovi. Purkmistr a První konšel odcházejí z náměstí.

RYCHTÁŘ

Osobo, sehnali jsme Vám nocleh.

ANDĚL

Doufám, že to není nějaká kůlna, kde budu spát na seně. Jsem zvyklý spát spíše na nějakém měkkém obláčku.

RYCHTÁŘ

Nemusíte mít obavy osobo, je to chalupa, kde ještě bydlí jeden člověk.

ANDĚL

A on mně bude posluhovat?

RYCHTÁŘ

Nevím, jestli zrovna slepý člověk Vám bude k nějakému užitku, ale hlavně se držte ode mě co nejdále.

ANDĚL

A proč bych se od Vás měl držet co nejdále?

RYCHTÁŘ

Mám dceru a chtěl bych si ještě na její svatbě zatancovat.

Rychtář vykročí ulicí a anděl jde v uctivé vzdálenosti za ním.

Střih

INT – V OBECNÍM BYTĚ - DEN

Pokoj je vybaven klasicky, Uprostřed pokoje je stůl, tři židle, na něm sedí Božka je slepá. Má u sebe slepeckou hůl, kterou používá při pohybu. Pokoj má dveře, dovnitř vchází rychtář, který se úzkostlivě drží stranou od anděla, který rovněž vchází do dveří.

RYCHTÁŘ

Pozdrav Pánbůh Božka.

BOŽKA

Pěkně vítám rychtáři, čemu vděčím za Vaši návštěvu?

RYCHTÁŘ

Rychtář se diví.

Jak jste mně poznala, vždyť jste slepá?

BOŽKA

Slepá jsem, ale hluchá nejsem, já všechny poznávám podle hlasu.

TYCHTÁŘ

Vedu Vám hosta, který tu na chvíli bude bydlet s Vámi.

BOŽKA

To je dobře, už jsem si dlouho s nikým nepopovídala.

STRÁŽNÍK

Ale dejte pozor Božka, host je nakažen neznámou chorobou.

BOŽKA

To je smutné, asi kvůli ní hodně trpí.

RYCHTÁŘ

Ta nemoc je určitě nakažlivá, takže se k ní moc nepřibližujte.

BOŽKA

Božka mávne rukou a pobídne hosta.

Já se nákazy nebojím, co horšího může být na světě, než slepota. ...Sedněte si u nás milý hoste.

ANDĚL

A mohu si sednout přímo vedle Vás? Jiní ode mě si odsedávají. Vypadám totiž dost odporně.

BOŽKA

Mně je to jedno, stejně nic nevidím.

Anděl si sedá vedle Božky.

ANDĚL

Já jsem tak rád, že se konečně mohu posadit, z toho trajdání po městě mně už bolí obě nohy.

BOŽKA

A jak dlouho se zdržíte?

ANDĚL

To přesně nevím, až mně Pánbůh povolá do nebe.

RYCHTÁŘ

To je jasné, za chvíli ji ta nemoc skolí a půjde do nebe.

BOŽKA

To je s ním tak zlé?

RYCHTÁŘ

Bud'te ráda, že tu osobu nevidíte, je to opravdu žalostný pohled. Ale když tu bude na chvíli bydlet s Vámi, aspoň Vám pomůže v domácnosti.

ANDĚL

Anděl se hněvá.

To si vyprošuji, já tu nejsem určen na nějaké podřadné práce. Já mám úplně jiný úkol.

RYCHTÁŘ

Rychtář se také rozhněvá.

Co si myslíte přivandrovalče, že tady budete spát a jíst zdarma? Tady jsi v Čechách a panovalo tu vždycky heslo, kdo nepracuje, ať nejí, už dost na tom, že tu musíme strpět šlechtu.

ANDĚL

Já mám éterické tělo a jíst nemusím.

RYCHTÁŘ

To určitě,kterému začne kručet v břiše po jednodenním půstu, to známe.

BOŽKA

Božka se zastává anděla.

No tak ho nechte rychtáři. Chudáček, kdo ví, jak dlouho tu ještě na tom světě pobude, tak ať si klidně odpočívá.

ANDĚL

Já doufám, že se tady moc dlouho nezdržím.

BOŽKA

No vidíte, vždyť on se na tu smrt možná i těší.

RYCHTÁŘ

Rychtář mávne rukou.

A víte co, mně to vlastně může být jedno, jaj si to tady vyřídíte, hlavně, ať se už neukáže ve městě.

ANDĚL

Ale já tam musím, lidé přece potřebují, abych jim plnil jejich přání.

RYCHTÁŘ

Klidně jim je plň, ale tady z toho domu se nehneš.

Rychtář pohrozí andělovi a Anděl se choulí na židli.

RYCHTÁŘ

No nic musím zase do města na trh, aby tam
nedošlo k výtržnostem. Tak doufám osobo, že přijdete
k rozumu.

Rychtář odchází z místnosti.

BOŽKA

Božka se obrátí na anděla.

Tak tě tady milý hoste ještě jednou pěkně vítám.

ANDĚL

Děkuji, konečně slyším vlídné slovo.

BOŽKA

To víte, vrchnost na světě není, aby nás chválila.

ANDĚL

Víte, já nevím, jak je to u Vás, ale já jsem zvyklý na jiné
jednání.

BOŽKA

Tak to jste neměl vůbec do Čech chodit.

ANDĚL

To se řekne neměl, když já jsem dostal příkaz z
nejvyšších míst, že musím lidem plnit jejich přání.

BOŽKA

A Vy jste schopný splnit jakékoliv přání?

ANDĚL

Samozřejmě.

BOŽKA

Tak to musíte být čaroděj.

ANDĚL

No dovolte, jaký čaroděj. S těmi šarlatány já nic
společného nemám.

BOŽKA

A Vy jste schopen splnit přání všem lidem?

ANDĚL

Všem, ale každému jenom jedno jediné.

BOŽKA

Božka se zasní. T

To by bylo strašně krásné, kdybyste to uměl, ale to Vám nevěřím.

ANDĚL

Tak si mně vyzkoušejte.

BOŽKA

A to fakt můžu?

ANDĚL

Tak schválně, co byste si přála. A dobře přemýšlejte, splním Vám jenom jedno jediné přání.

BOŽKA

To je přece jednoduché, Co může tak chtít slepá bába?

ANDĚL

Zlato?

BOŽKA

Nechci.

ANDĚL

Drahokamy?

BOŽKA

Kdepak.

ANDĚL

Tak já se nechám podat.

BOŽKA

Přece já bych chtěla mít zrak jako orel.

ANDĚL

Výborně, tak si sáhněte a přejte si to.

BOŽKA

Božka pochybuje.

Fakt mohu? A nechytnu od Vás nějakou nemoc,
ze které se už nevylížu?

ANDĚL

Anděl se nakloní co nejbližší k Božce.

Nemusíte se ničeho bát, já už jsem pomohl tolika lidem.

BOŽKA

Božka pochybuje.

Ale možná jenom výhradně do hrobu.

ANDĚL

Anděl povzbuzuje.

Nebojte se, odvážným štěstí přeje.

BOŽKA

Jenže já nejsem odvážná, ale slepá.

ANDĚL

A když se odvážíte, budete pak bystrozraká.

BOŽKA

Božka se strachem.

Tak já to zkusím.

Božka zavře oči a sáhne na anděla.

BOŽKA

Božka povídá šeptem

Přeji si, abych viděla.

Božka otevře oči a pak si je protře. Podívá se na anděla.

BOŽKA

Zhrozí se.

Ježíšmarjá, Vy máte šlehu.

ANDĚL

Vidím, že je zrak na světě.

BOŽKA

Co se Vám stalo?

ANDĚL

To Pánbůh mně tak vymódil.

BOŽKA

A proč?

ANDĚL

Aby mně lidé nadměrně neosahávali, ale hlavně ti, kteří touží po bohatství.

BOŽKA

Pánbůh je moudrý. Já Vás vidět, také bych si nesáhla. Ale jsem teď strašně ráda, že to tak dopadlo.

ANDĚL

Mít zrak, to je dobrá věc. Odkryjí se Vám nevidané věci.

BOŽKA

Hlavně jsem zvědavá na všechny lidi kolem, jak vlastně vypadají, vždyť je znám jenom po hlase.

Někdo klepe na dveře.

BOŽKA

Vstupte.

Do místnosti vstupuje Jirka.

JIRKA

Pozdrav Pánbůh teta.

BOŽKA

Také tě zdravím Jirko.

Jirka uvidí znetvořeného anděla.

JIRKA

Jirka se zhrozí.

Proboha teta, Vy tu máte strašidlo.

BOŽKA

Božka uklidňuje Jirku.

Jirko, to není strašidlo, ale anděl a je to můj host.

JIRKA

Teta, nenechte se oklamat, jste slepá, tak to stvoření nemůžete vidět, ale to co u Vás sedí je spíše na ježibaba, anděl vypadá úplně jinak, však mně to učili v kostele.

BOŽKA

Nemusíš se bát Jirko, to je opravdu anděl, není sice nejhezčí, ale za to ti může splnit jakékoliv přání.

JIRKA

Teta, Vy si ze mě děláte legraci, že?

BOŽKA

To není legrace, mně splnil přání a zase vidím.

JIRKA

Jirka pochybuje.

Tak to Vám nevěřím.

BOŽKA

Tak si mně vyzkoušej.

JIRKA

Dobře, tak jak vypadám?

BOŽKA

Jsi hezký statný kluk, máš hnědé vlasy a hnědé oči.

JIRKA

No jo, to jsem si mohl myslet, že Vám o mně už Anička řekla, jak vypadám.

BOŽKA

Když nevěříš, tak zkus něco jiného.

JIRKA

Tak dobře. Teď se schovám a Vy mně řekněte, kde jsem.

Jirka po špičkách odejde do kouta místnosti.

BOŽKA

Odešel jsi do kouta

JIRKA

V tom musí být nějaká finta.

BOŽKA

Zádná finta, prostě vidím.

JIRKA

Jirka pořád pochybuje.

Už to mám. Celý den jsem byl v kovárně a páchnu kouřem a Vy teta máte dobrý čich.

BOŽKA

Čich mám dobrý, ale zrak mám jako orel.

JIRKA

To přece není možné.

BOŽKA

Jirko, věř mi, anděl mně uzdravil.

JIRKA

Nezlobte se teta, ale já tomu individuu s podezřelými výrazkami po celém obličeji nevěřím.

BOŽKA

Tak to děláš velkou chybu, protože by ti mohl slítnit i tvé největší přání.

JIRKA

Jirka si povzdychne.

Víte teta, moje přání se mně stejně nikdy nesplní,
abych si mohl vzít Aničku.

ANDĚL

Tak si na mně sáhni a zítra se ženíš.

JIRKA

Povídali, že mu hráli. Nemám ani peníze na svatbu
a její otec je stejně proti.

BOŽKA

Jirko, ty jsi hezký a hodný kluk, ale strašný beran.
A stačilo by jenom sáhnout.

JIRKA

Kdepak teta, beran nejsem, ale na zázraky nevěřím.

BOŽKA

Tak to potom se té svoji svatby asi nikdy nedočkáš.

JIRKA

No nic, musím zpátky do kovárny, zatím se tu měj
teta hezky, však tě zase navštívím a toho hosta u
sebe moc dlouho nenechávej, však ani nevíš, kdo
to vlastně je. Tak s pánem Bohem.

Jirka odchází z místnosti.

BOŽKA

To je taková škoda. Měl takovou příležitost a
on ji prošvihne.

ANDĚL

Třeba si dá říct později, ale musí pohnout, dokud
jsem na Zemi.

BOŽKA

Však já ho musím přesvědčit i kdyby měly padat
trakaře.

ANDĚL

A kdo to je ta Anička?

BOŽKA

Anička? To je dcera tady toho rychtáře, co tě ke mně přivedl. Velmi milá holka.

ANDĚL

A je také hezká?

BOŽKA

Copak já vím, ještě jsem ji neviděla, až teď, když už vidím, se mně to podaří. Ale má na ni zálusk purkmistr, tak škaredá asi nebude.

ANDĚL

Aha...už mně je to jasné. Purkmistr po ni touží a její otec rychtář je rád, že si ho vezme.

BOŽKA

A Jirka utře pusy i přesto že ho má Anička ráda.

ANDĚL

Tak té svatbě starosty a Aničky bychom měli zabránit, nebe by určitě také souhlasilo.

BOŽKA

Snad se nám podaří něco nakonec vymyslet.

Střih

EXT – VE MĚSTĚ - DEN

Ve městě se prochází starosta a přichází k němu rychtář.

STRÁŽNÍK

Pozdrav Pánbůh pane purkmistře.

PURKMISTR

Vám také rychtáři. Co je nového ve městě.

RYCHTÁŘ

Nic, co by stálo za řeč purkmistře.

PURKMISTR

A co ta osoba, co jste vedl ke slepé Božce,
už je v Pánu?

RYCHTÁŘ

Kdepak, stále žije.

PURKMISTR

To je divné, a přitom vypadala, že se rána nedožije.
A co slepá Božka? Už se nakazila od ní?

RYCHTÁŘ

To nevím, ale kdysi chodila po městě s hůlkou
a teď běhá ulicemi bez hůlky a rychleji než
hostinský, který má v hospodě plno.

PURKMISTR

Bez slepecké hůlky?

RYCHTÁŘ

Úplně bez ní.

PURKMISTR

To přece není možné, vždyť je slepá?

RYCHTÁŘ

Ona totiž už slepá není.

PURKMISTR

To chcete říct, že se ji jen tak, z ničeho
nic, najednou vrátil zrak?

RYCHTÁŘ

Vypadá to tak.

PURKMISTR

A kdy přesně se ji ten zrak vrátil?

RYCHTÁŘ

Představte si, hned, jakmile začala bydlet
u ní ta znetvořená osoba, co jsem ji tam zavedl.

PURKMISTR

Purkmistr přemýšlí.

Tak to se mně zdá velice podezřelé. Jestli té Božce ta osoba nepomohla?

RYCHTÁŘ

Mně se to zdá také divné, že tak najednou Božka vidí.

PURKMISTR

Nevzpomínáte si náhodou, co to individum hovořilo na tom náměstí?

RYCHTÁŘ

Rychtář vzpomíná.

Myslím, že říkalo, že splní každému jeho přání.

PURKMISTR

Jestli na tom nebude zrnko pravdy? Tak to bych po té osobě také něco chtěl.

RYCHTÁŘ

A co? Vy přece purkmistře máte všechno.

PURKMISTR

Všechno? Kde jste na to přišel?

RYCHTÁŘ

No přece máte důležitou funkci, peníze, velký dům, Vám nic neschází.

PURKMISTR

Ale schází. Hádejte.

RYCHTÁŘ

Tak to se nechám poddat.

PURKMISTR

No přece Vaše dcera mně nemá ráda.

RYCHTÁŘ

To je možné, ale stejně si Vás vezme, jsem přece její otec a já ji nikomu jinému nedám.

PURMISTR

Já vím, ale bylo by to daleko jednodušší, kdyby o mně stála.

RYCHTÁŘ

Tak Vy si myslíte starosto, že byste mohl požádat tu znetvořenou osobu, aby Vás moje Anička zbožňovala?

STAROSTA

Přesně tak,... a proto se ještě dnes vydáte do domu Božky a pohlídáte to individum, aby mě neutekla a já tam zítra ráno přijdu a přikáži té cizí osobě, aby mě splnila přání a Anička se do mně zamilovala.

RYCHTÁŘ

Ale to tam budu trčet u Božky celou noc a nic jsem ještě nejedl?

PURKMISTR

Vy chcete, aby si Vaše jediná dcera vzala toho bezvýznamného kováře?

RYCHTÁŘ

Rychtář se omlouvá.

Ne ne purkmistře, moje dcera si vezme Vás a já proto udělám všechno.

PURKMISTR

To doufám , nemusím Vám říkat, že když budete mít v rodině purkmistra, Vaše postavení v městě se významně posílí.

RYCHTÁŘ

Tak já už nebudu lelkovat a běžím zajistit tu cizí osobu, aby nám přes noc náhodou nefrnkla do světa.

PURKMISTR

To by bylo nejlépe a já se k Božce zítra dopoledne určitě dostavím.

Střih

INT – V OBECNÍM DOMĚ - VEČER

Za stolem sedí Anděl a Božka, do místnosti vejde strážník.

RYCHTÁŘ

Pozdrav Pánbůh vespolek.

BOŽKA

Božka je překvapená.

Dobrý večer, co Vy tak pozdě večer k nám vážíte cestu?

RYCHTÁŘ

Dostal jsem příkaz přímo od purkmistra, abych hlídal tady tu podezřelou osobu do zítřejšího dne.

BOŽKA

Provedla snad něco?

RYCHTÁŘ

Ještě zatím ně, ale zítra určitě provede.

BOŽKA

Máte snad křišťálovou kouli, že víte, co tady anděl zítra provede?

RYCHTÁŘ

Strážník ukazuje na anděla.

To nemám, ale vím, že zítra tady přijde starosta a bude chtít po této osobě, aby mu splnila přání.

BOŽKA

Božka se hněvá.

Co by chtěl jezevec jeden, všechno už má.

RYCHTÁŘ

Všechno ne.

BOŽKA

Tak co mu ještě chybí?

RYCHTÁŘ

Strážník se ošívá.

Tak já Vám to povím. Starosta si myslí na moji dceru, ale ta o něho vůbec nejeví zájem. Tak co asi může chtít?

BOŽKA

Božka se zhrozí.

Ale to je nepříjemné.

RYCHTÁŘ

Jak pro koho, Pro mně určitě ne. Budu totiž mít v rodině purkmistra.

BOŽKA

A to Vám své dcery není líto?

RYCHTÁŘ

Proč líto, tady ta osoba zařídí, aby se má dcera do starosty zamilovala, tak jaképak copak?

BOŽKA

Jenže to je podvod. Opravdová láska je přece úplně něco jiného a starosta je navíc pěkně prohnáný člověk.

RYCHTÁŘ

Starosta má v městě moc a dcera si zvykne. I já jsem si na starostu zvykl a nezbláznil jsem se z toho.

BOŽKA

Chudák holka.

RYCHTÁŘ

Ta chudák holka sem za chvíli dojde, protože mně přinese svačinu. Od rána jsem nic nejedl a mám hlad jako medvěd po zimním spánku.

BOŽKA

A to je dobře, ještě jsem ji neviděla a jsem na ni hodně zvědavá.

Někdo klepe na dveře.

BOŽKA

Dále.

Anička vstupuje do místnosti.

ANIČKA

Dobrý den vespolek.

BOŽKA

Božka si Aničku pořádně prohlíží.

No ty jseš mi ale pěkná holka.

ANIČKA

Děkuji teta, v městě říkali, že už nejste slepá a já jsem tomu ani nechtěla věřit.

BOŽKA

Božka ukazuje na anděla.

Stal se zázrak a za to můžu děkovat tady tomu anděli.

Anička se lekne.

ANIČKA

Šmankote, to jsem se lekla. To je anděl?
V životě by mně to nenapadlo.

BOŽKA

Aničko, tady nesmíš soudit podle vzhledu, ale co udělal.

ANIČKA

Já vím teta, vrátil Vám zrak, ale na mou věru vypadá hrozně.

BOŽKA

Však je to také schválně, aby se všichni lidé po něm nesápali, když je schopen plnit lidem přání.

ANIČKA

No já bych se od něho určitě držela hodně daleko.

BOŽKA

Ty asi ano, ale starosta má jiný názor a zítra přijde za andělem.

RYCHTÁŘ

Rychtář se hněvá.

A co abys mně dala konečně svačinu.

ANIČKA

Anička se omlouvá.

Promiň otče, úplně jsem na tebe zapoměla.

Anička podává svačinu rychtáři.

BOŽKA

Rychtáři, ale tu svačinu si snězte venku, jinak byste nám dělal chutě a chtěli bychom také okošťovat.

RYCHTÁŘ

Tak to v žádném případě, není toho moc a musím vydržet hlady pak až do rána.

Rychtář jde ke dveřím a Božka naznačuje Aničce, ať zůstane v místnosti.

ANIČKA

Otče, tak běž si tu svačinku v klidu sníst ven a já na chvíli poklábosím s tetou.

RYCHTÁŘ

Tak tu na chvíli zůstaň, ale moc se nevybavuj, u té cizí osoby se nesmí nikdo zdržovat, ani když si má dcera.

ANIČKA

Neboj se, dlouho tu nezůstanu, za chvíli poběžím domů.

Rychtář vyjde z místnosti.

BOŽKA

Aničko, je průšvih.

ANIČKA

Stalo se něco s mým otcem?

BOŽKA

Ale ne, ten je pořád stejný moula, ale už jsem to říkala, zítra tu přijde starosta a bude chtít po anděli splnit přání.

ANIČKA

To je toho, tak mu ho tady anděl splní.

BOŽKA

Jenže on bude chtít, aby ses do purkmistra zamilovala.

ANIČKA

Tak to se mu těžko povede, já mám ráda Jirku.

ANDĚL

Ale povede, když mně o to požádá.

BOŽKA

No právě, vzpomeň si na můj zrak.

ANIČKA

Anička se zhrozí.

Ježíšmarjá, co budeme dělat? ...Anděli můj nejmilejší to mu nesmíš splnit.

ANDĚL

Anděl krčí rameny.

Když já musím, befel je befel.

ANIČKA

V tom případě anděl musí zmiznout.

BOŽKA

A jak, hlídá ho tvůj otec. A kdyby náhodou zmiznul, pěkně si to slízne.

ANIČKA

Tak to bych nechtěla, co budeme dělat?

BOŽKA

Naštěstí mám plán.

ANIČKA

Teta, Vy jste moje záchrana, povídejte.

BOŽKA

Aničko, ty půjdeš za Jirkou a řekneš mu, ať se tady dostaví o půlnoci. Za tu dobu se mně snad podaří opít tvého otce, doufám, že si dá frťana jako každý správný Čech?

ANIČKA

To jo, nejraději má slivovičku.

BOŽKA

Tak to je dobře, zrovna mám ve spíži jednu padesáti dvou procentní, to si pochutná.

ANIČKA

A co budu dělat já?

BOŽKA

Ty tu přijdeš zítra dopoledne a budeš na purkmistra hodně ,milá, jako by ses do něho zrovna zamilovala.

ANIČKA

To mně půjde dost ztěžka.

BOŽKA

No tak Aničko, to zvládneš.

ANIČKA

Co naplat, budu muset.

BOŽKA

Tak jsme domluvení a nikomu ani muk.

Do místnosti vchází rychtář.

RYCHTÁŘ

Tam venku je už taková zima, že mně drkotají všechny zuby.

BOŽKA

Však už jsem Vás chtěla zavolat, abyste se tu trošku ohřál.

RYCHTÁŘ

To bych opravdu potřeboval.

ANIČKA

Tak já už peláším domů a přijdu otče zase zítra.

RYCHTÁŘ

Jen běž, a nikde se už nezdržuj, za chvíli bude úplná tma a já tady budu celou noc na stráži.

ANIČKA

S Pánembohem.

BOŽKA

S Pánembohem a nech si zdát hezké sny.

Anička odchází z místnosti.

RYCHTÁŘ

Božka, kdybyste mně uvařila teplý čaj,
byl bych Vám vděčen.

BOŽKA

Božka domlouvá rychtáři.

Pane rychtáři, chlapům se přece čaje nevaří,
přece nebudete polykat teplou vodu, já Vám
dám úplně jinou medicínu.

Božka jde do spíže a přináší slivovičku. naleje štamprli a
podává ji rychtáři.

RYCHTÁŘ

Co to je?

BOŽKA

Nepoznáte domácí slivovici? To si pochutnáte.

RYCHTÁŘ

Ale to já ve službě nesmím. Co kdyby někdo
přišel.

BOŽKA

A kdo. Starosta i radní sem v noci nechodí.

RYCHTÁŘ

Ale co kdyby, člověk nikdy neví, co se v těch jejich
hlavách rojí.

BOŽKA

Já to zase vím, Samé nesmysly, ale nikdo Vám
přece nebude vyčítat, že jste požil prevenci proti
nachlazení, vždyť tam venku budete muset hlídat
celou noc.

RYCHTÁŘ

Já nevím, alkohol je prý škodlivý.

BOŽKA

V malém množství ještě nikoho nazabil a rozproudí krev.

RYCHTÁŘ

Tak nakonec jednu štamprli bych si mohl dát, že jo?

BOŽKA

Jen si ji dejte a uvidíte, že Vás bude zahřívát celou noc.
I já si dám jednu, ať mně to spálí všechny bacily v těle.

Strážník vypije štamprli a i Božka si naleje a vypije jednu.

RYCHTÁŘ

Ta je fakt dobrá a jak hřeje.

BOŽKA

No vidíte, jak Vám chutná, tak ještě do druhé nohy.

RYCHTÁŘ

Tak dobře, abych neurazil, ale pak už si dám pauzu.

BOŽKA

Božka se obrátí na anděla.

A Vy si nedáte?

ANDĚL

Anděl kroutí hlavou a pokyvuje do stropu.

Já nemohu, Pánbůh se určitě dívá.

BOŽKA

Božka krčí rameny.

My tady se s rychtářem žádné morální zábrany nemáme
a máme štěstí, že purkmistr už určitě spí. A proto
si můžeme dát ještě jednu, že jo?

Božka nalévá štamprli a podává ji rychtáři.

RYCHTÁŘ

Tak dobře do té třetí nohy, ale pak už dost, nejsem stonožka.

Rychtář bere štamprli a vypije ji.

BOŽKA

A teď bychom si mohli připít na zdraví anděla , že jo rychtáři.

Na rychtáři je vidět, že už je trochu opilý.

RYCHTÁŘ

Já já nevím, už jsem přeřece jenom trochu přepřebral.

BOŽKA

Ale na zdraví anděla si musíme připít.

RYCHTÁŘ

A pomůžeže to, vyvypadá, jajako by se neneměl dodožít rarána.

BOŽKA

No právě, proto si na něho musíte připít, kdyby nedejbože zemřel, nemohl by starostovi splnit přání.

ANDĚL

Anděl si mluví spíše pro sebe.

Ještě jsem neviděl anděla, který by byl nemocný, natož aby zemřel.

STRÁZNÍK

Ne ne, to by byl průprůšvih. Anděděl musí býbýt zízítra jajako rybička.

BOŽKA

Božka dolévá štamprli a podává ji rychtáři.

No vidíte, tak to rychle kopněte do sebe.

Rychtář pije další štamprli a je už hodně opilý.

RYCHTÁŘ

Víte co, ta slivovička mně trošku zmohla, já si tady na chvíli sednu a trošku si zchrupnu, než půjdu hlídat ven.

Rychtář si sedne ke stolu, položí hlavu na stůl a začne pochrukovávat.

BOŽKA

Božka má z toho radost.

Samozřejmě rychtáři, jen si pospěte, já Vám toho anděla zatím pohlídám.

ANDĚL

Anděl pokyvuje hlavou.

Pánbůh má pravdu, alkohol je metla lidstva.

BOŽKA

To máte pravdu anděli, ale zrovna teď nám náramně posloužil.

ANDĚL

A v čem, že je rychtář jako dělo?

BOŽKA

Však za chvíličku uvidíte.

Někdo klepe potichoučku na dveře. Božka jde otevřít a pouští dovnitř Jirku.

BOŽKA

To je dobře Jirko, že jsi přišel. Teď je zrovna ten správný čas. Zrovna usnul.

JIRKA

Kdo zrovna usnul?

BOŽKA

Božka ukazuje na rychtáře.

Tady rychtář.

JIRKA

Co ten tady chce?

BOŽKA

Hlídá nám hosta.

JIRKA

A proč, je snad nebezpečný?

BOŽKA

Jak se to vezme, zítra za ním přijde purkmistr.

JIRKA

Aha, a co by mohl chtít po té postižené osobě?

BOŽKA

Bude chtít, aby se do něho zamilovala tvoje Anička.

JIRKA

Jirka se potichu směje.

To je kravina. Nemůže se přece zamilovat do purkmistra, když má ráda mně?

BOŽKA

Ale může. on to náš anděl zařídí.

JIRKA

Teta, Vy si ze mně děláte legraci, takovou moc přece nemá?

BOŽKA

Ale má, vzpomeň si na moji slepotu a vidíš, stačilo si na anděla sáhnout a slepota je ta tam.

Jirka přiskočí k anděli a klekne si před ním.

JIRKA

Anděli, snažně prosím, nedělejte to.

ANDĚL

Když já musím, befel je befel.

Jirka se obrátí zpátky na Božku.

JIRKA

Teta, řekněte mně, který neřád mu to nařídil, aby plnil lidem jakékoliv přání?

BOŽKA

Nerouhej se Jirko, to byl samotný Pánbůh.

JIRKA

Tak to jsem v pěkném průšvihů. Co budu dělat?

BOŽKA

Neboj se, mám plán.

JIRKA

Tak sem s ním, udělám cokoli, jenom ať mně
Anička zůstane.

BOŽKA

Božka vytahuje ze spíže marmeládu.

To ti věřím. Uděláme to tak. Já ti tvář znetvořím obličej
červenou marmeládou, ať vypadáš jako anděl, anděl ti
půjčí svůj černý plášť a ty si zahraješ ráno na anděla.

ANDĚL

Anděl se mračí.

Počkat, to jako tady v místnosti, když přijde purkmistr
budou dva andělé?

BOŽKA

Ale kdepak, Vám půjčím svůj kabát a schováte se zatím
do kůlny, než purkmistr odejde.

Božka podává anděli kabát ten si sundává plášť a bere si ho místo
pláště na sebe.

ANDĚL

Ale v kůlně je zima.

BOŽKA

Božka podává zbytek slivovice anděli.

Já vím, tady máte slivovici, ta Vás zahřeje.

ANDĚL

Anděl trochu protestuje.

Ale tu já přece nesmím.

BOŽKA

Rozmyslete si to, v kůlně je celkem chladno.

ANDĚL

Dejte to sem, udělám to Pánubohu na truc, neměl mně tu posílat.

Anděl bere slivovice a jde ke dveřím.

BOŽKA

Do kůlny doufám trefíte?

ANDĚL

Ale jo, a kdy mám přijít zpátky?

BOŽKA

Pěkně se tam ukryjte a ani muk. Až bude po všem, tak si pro Vás přijdu.

Anděl vychází z místnosti. Božka ma v rukou marmeládu.

BOŽKA

Tak a teď je řada na tobě. Trošku tvůj pěkný obličej vylepším, to uvidíš, ani Anička tě nepozná.

Jirka si sedne ke stolu a Božka mu marmeládou maže obličej. Jirka se pak podívá do zrcadla.

JIRKA

Pěkně jste mně zřídila teta, a co dál?

BOŽKA

Ty se teď schoulíš do kouta a pěkně se vyspi.

JIRKA

A to je všechno?

BOŽKA

To víš, že ne. Ráno přijde purkmistr, který si bude myslet, že jsi anděl a ty mu splníš přání.

JIRKA

Ale já přece mu nemohu splnit přání, nemám takovou moc?

BOŽKA

V tom je ten vtip. Ty mu přání slíbíš, ale splnit nemůžeš, no a kdyby tu byl opravdický anděl, ten by mu to přání splnil a to by byl pěkný průšvih.

JIRKA

A co uděláš s rychtářem?

BOŽKA

Co bych dělala, ten se vyspí také do růžova a ráno ho vyženu před dům hlídat a uvítat purkmistra.

JIRKA

Tak jo, já si jdu zchrupnout, ať jsem na ten zítřek čerstvý.

BOŽKA

Jen si běž odpočinout, zítra musíš toho anděla dobře zahrát.

Jirka si jde sednou do kouta a tam začne pochrukávat.

Střih

INT – V OBECNÍM DOMĚ – RÁNO

Ve světnici spí rychtář a Jirka. Do světnice přichází Božka.

BOŽKA

Božka cloumá s rychtářem.

Rychtáři vstávejte.

RYCHTÁŘ

Rychtář protírá oči.

Co se děje?

BOŽKA

Už je ráno a za chvíli určitě přijde purkmistr.

RYCHTÁŘ

Rychtář je vyplašený.

Ježíši, a já jsem měl hlídat a zaspal jsem.

BOŽKA

Božka ho uklidňuje a ukazuje na Jirku převlečeného za anděla, který se také už vzbudil.

Nebojte, nic se nestalo, já jsem to tu zatím pohlídala za Vás.

BOŽKA

Rychtář děkuje.

Jé, Vy jste anděl.

BOŽKA

Kdepak, anděl je tam a Vy běžte před dům ať si purkmistr myslí, že jste to tu poctivě hlídal.

RYCHTÁŘ

Rychtář se postaví a jde ven.

No jo, musím ho přece před domem přivítat,

BOŽKA

Božka jde s ním.

A já jdu ven také, musím dát jídlo slepicím.,

Rychtář a Božka vycházejí z místnosti.

střih

EXT – PŘED OBECNÍM DOMĚM - RÁNO

Před domem je na stráži rychtář a k domu přichází purkmistr a první konšel.

Rychtář

Rychtář se okázale ukloní.

Pozdrav Pánbůh vážení pánové.

PURKMISTR

Tobě také rychtáři, doufám, že jsi dobře hlídal a nikoho si k té cizí osobě nepustil?

RYCHTÁŘ

Samozřejmě, ani oka jsem nezamhouřil a hlídal jsem celou noc.

PURKMISTR

Ta cizí osoba je uvnitř?

RYCHTÁŘ

Ano to podezřelé individuum je uvnitř a je tam samo.

PRVNÍ KONŠEL

A kde je spolubydlící Božena?

RYCHTÁŘ

Ta šla dát slípkám zrní a je teď za chalupou.

PURKMISTR

Purkmistr poplácá rychtáře na zádech.

Výborně rychtáři, to mně vyhovuje, dovnitř půjdu jenom já, chci být s tou osobou sám.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel protestuje.

Ale já chci také, aby mně splnil přání.

PURKMISTR

Purkmistr konšela zadrží.

Napřed půjdu já a až skončím, tak si tam pro mě za mně klidně vlezte všichni najednou.

Purkmistr vchází dovnitř a ostatní postávají přede dveřmi.

Střih

INT – V OBECNÍM DOMĚ - RÁNO

V místnosti sedí na židli Jirka převlečený za anděla. Dvorník
vchází purkmistr a jde přímo k Jirkovi.

PURKMISTR

Pozdrav Pánbůh.

JIRKA

Až navěky.

PURKMISTR

Víte, proč jsem tu?

JIRKA

Nesete mi snídani?

PURKMISTR

Člověče, purkmistr nenosí chudákům snídani.

JIRKA

Tak proč jste vážil za mnou takovou dlouhou
cestu?

PURKMISTR

Přišel jsem se na Vás podívat.

JIRKA

Jenom podívat?

PURKMISTR

A zeptat se, jak se Vám u v domečku bydlí?

JIRKA

Děkuji za optání, bydlí se mně tu výborně.

PURKMISTR

A chtěl byste tady zůstat ještě nějakou dobu, že?

JIRKA

To by se mně opravdu líbilo.

PURKMISTR

Mohl bych to zařídit.

JIRKA

A co za to?

PURKMISTR

Splníte mně přání.

JIRKA

A co by to mělo být za přání?

PURKMISTR

Potřebuji, aby se do mě zamilovala Anička,
dcera rychtáře.

JIRKA

Jirka trošku rozmrzelým hlasem.

To si nemůžete najít někoho jiného?

PURKMISTR

Purkmistr překvapeně.

A koho jiného?

JIRKA

Třeba cukrářovic Marušku. Musíte ji přece
znát.

PURKMISTR

Bodejť bych ji neznal, ta je na ulici nepřehlédnutelná
protože váží jako koňský povoz. Tu nechci.

JIRKA

A třeba Alena z hospody.

PURKMISTR

Ta má odstávající uši jako netopýr a vyřídilku jako
její otec. Takovou uhádanou manželku také nechci.

JIRKA

Tak někoho jiného, v městě je tolik hezkých děvčat.

PURKMISTR

Purkmistr zasněně.

To je možné, ale Anička má nejkrásnější úsměv na světě.

JIRKA

Jirka také zasněně.

To mně nemusíte říkat.

PURKMISTR

Vidíte, sám to osobo příznáváte. Já chci Aničku a Vy mně to přání splňte.

JIRKA

To je těžký úkol.

PURKMISTR

To vím také. Už jsem ji lákal na peníze, na prsteny, náramky a jiné šperky a ona je hluchá jak dubový špalek.

JIRKA

Jestli ona nemá ráda jiného?

PURKMISTR

Purkmistr se hněvá.

Co je mně po tom, Vy jste od toho, abyste mně to přání splnil, nebo Vás tady z toho domu vyženu.

JIRKA

Tak se hned nemusíte durdit, už jdu na to.

Jirka přijde blíže k purkmistrovi natáhne ruce jako při čarování a začne jako kouzlit.

JIRKA

Když má někdo potíže, tak mé kouzlo pomůže, Purkmistr žádá o lásku a ať se tak stane, ale kdo ví, odkud vítr vane.

Jirka přestane kouzlit.

PURKMISTR

Purkmistrovi je to divné.

A to je všechno?

JIRKA

Všechno, sám uvidíte, Anička se na Vás bude od dnešního rána jenom usmívat.

PURKMISTR

Tak dobře, a teď to druhé přání.

JIRKA

Jirka se diví.

Jaké druhé přání? Já mohu splnit každému člověku jenom jedno přání.

PURKMISTR

Ale já přece nejsem každý. Já jsem purkmistr.

JIRKA

To je snad jedno?

PURKMISTR

To vůbec není jedno. Nevím jak u Vás doma, ale tady ve městě mám nejvyšší funkci. A jestli mně to nesplníte, zařídím, abyste si ještě dnes osobo sbalila svá fidlátka a vyženeme Vás z města.

JIRKA

Jirka rezignuje.

Tak dobře, o co jde?

PURKMISTR

Purkmistr ztiší hlas.

Za chvíli budou v městě volby a já chci, abych byl opět zvolen purkmistrem.

JIRKA

Jirka pološeptem.

No to bychom si dali.

PURKMISTR

Co jste říkala osobo?

JIRKA

No, že lidé jsou znalí a ví, že jste skvělý purkmistr, tak nač kouzla?

PURKMISTR

Jenže já chci mít jistotu.

JIRKA

Jirka opět napřahuje ruce na purkmistra.

Tak dobře, co mám s Vámi dělat.

Když má někdo potíže, tak mé kouzlo pomůže,
Volby dopadnou skvěle a kdo ví, jestli ti co mají
funkci tam zůstanou déle.

PURKMISTR

Tak tomu kouzlu jsem teď moc nerozuměl.

JIRKA

Nemusíte se bát, je to na dobré cestě.

PURKMISTR

Dobře, tak já jdu a doufám, že jste mně osobo
nelhala, jinak si to přijdu s Vámi osobně vyřídit.

**Purkmistr vychází z místnosti a do místnosti se vtlačí první
konšel.**

PRVNÍ KONŠEL

Já chci také!

JIRKA

Jirka je překvapen.

Vy jste tu také?

PRVNÍ KONŠEL

Když jde o rozdávání zadarmo, tam nemohu chybět.

JIRKA

Takže také chcete splnit přání?

PRVNÍ KONŠEL

Samozřejmě.

JIRKA

Tak kolik to bude zlatých?

PRVNÍ KONŠEL

Já nechci peníze, těch mám dost.

JIRKA

Ne? Tak to jste mně překvapil. Takže jste také zamilovaný?

PRVNÍ KONŠEL

To tak, cpát peníze do ženské.

JIRKA

Tak co byste si přál?

PRVNÍ KONŠEL

První konšel ztlumí hlas.

Jestli purkmistr vyhraje volby, ať potom hned natáhne brka.

JIRKA

A to je mně přáníčko, copak Vy se nemáte rádi?

PRVNÍ KONŠEL

Já Vám to řeknu, ale musíte mlčet jako hrob.

JIRKA

Nemusíte mít strach, se mnou se stejně nikdo téměř nebaví, protože se mně štítí.

PRVNÍ KONŠEL

Ten náš purkmistr je pěkný lump.

JIRKA

To je mně novina.

PRVNÍ KONŠEL

Když bere úplatky, nechce se se mnou dělit napůl.

JIRKA

Tak to je vážné.

PRVNÍ KONŠEL

A když umře, tak po něm jako první konšel toho purkmistra vezmu já, to dá rozum ne?

JIRKA

No jo, to je pravděpodobné.

PRVNÍ KONŠEL

Tak splníte mně to přání.

JIRKA

Samozřejmě, co bych nesplnil.

Jirka opět natáhne ruce a kouzlí.

JIRKA

Když má někdo potíže, tak mé kouzlo pomůže,
Když pohlédnu do budoucnosti, tam vidím jeden
fakt, že purkmistra trefí šlak.

PRVNÍ KONŠEL

Výborně, tak jsem si to představoval a mohu doufat,
že to tak opravdu dopadne.

JIRKA

Nemusíte se bát, já si myslím, že po volbách dostane
každý to, co si zaslouží.

První konšel spokojeně odchází ze světnice.

PRVNÍ KONŠEL

Člověče, to jste řekl dobře, já si to opravdu
zasloužím.

První konšel vyšel ze světnice.

JIRKA

Tak to určitě.

Střih

EXT – PŘED OBECNÍM DOMEM - RÁNO

Před domem stojí purkmistr a vedle něho rychtář.

PURKMISTR

Purkmistr hrozí ukazováčkem rychtáři.

Rychtáři, opravdu jsi hlídal tu osobu celou noc?

RYCHTÁŘ

Rychtář nejistě.

Úplně celičkou. Stalo se něco?

PURKMISTR

Purkmistr pochybovačně

Zdá se mi, že ta osoba v tom domku je trošku vyšší, než jsme viděli na náměstí.

RYCHTÁŘ

Na náměstí se mohla hrbít. Však chodila po náměstí celý den.

PURKMISTR

A také se mně zdá, že teď měla zdatnější postavu.

RYCHTÁŘ

Bodejť by ne, na náměstí byla hladová a Božka ji vykrmila.

PURKMISTR

Přesto se mně to nechce líbit.

RYCHTÁŘ

Nesplnila Vám snad Vaše přání?

PURKMISTR

No to se právě ještě uvidí.

K domku přichází Anička a usmívá se na každého i na purkmistra.

ANIČKA

Pozdrav Pánbůh vespolek.

PURKMISTR

Purkmistr je potěšen, že se Anička ne
něho usmívá a jemně se ukloní.

Vy buďte také pozdravena Aničko. Co kdybych
Vás dnes pozval do cukrárny?

ANIČKA

Velice ráda půjdu s Vámi do cukrárny, mám
ráda zákusky.

PURKMISTR

Purkmistr je překvapen.

A co kdybychom zašli do té cukrárny hned?

ANIČKA

Proč ne, sladký zákusek po ránu mně
přijde vhod.

PURKMISTR

Purkmistr se obrátí na rychtáře
pološeptem.

Tak to s tím podezřením nebude tak žhavé,
všechno klapě budoucí tcháne.

RYCHTÁŘ

Rychtář si mne ruce.

Tak z toho mám radost.

PURKMISTR

Purkmistr se obrátí na Aničku.

Mohu Vám nabídnout své rámě?

ANIČKA

Anička opět velice mile.

Samozřejmě, na to jsem čekala.

PURKMISTR

Purkmistr se zaraduje a nabídne
rámě.

Tak jdeme.

Anička se zavěsí za rámě Purkmistra a oba odcházejí do města.
Rychtář si mne ruce a spokojeně se za nimi dívá. Z domu vychází
první konšel.

PRVNÍ KONŠEL

Kde je purkmistr?

RYCHTÁŘ

Rychtář ukazuje do dále, kde se
pohybují dvě postavy.

Teď zrovna odchází s mojí dcerou do města
do cukrárny.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel sarkasticky.

Jen ať si ještě užije, dlouho to trvat už nebude.

RYCHTÁŘ

Rychtář nechápe slova konšela.

Ale bude. Má dcera si ho určitě vezme.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel pro sebe.

To ji nepomůže. Vsadila na špatného ženicha,
měla si všímat raději mně.

Střih

INT – V OBECNÍM DOMĚ - DOPOLEDNE

Na židli sedí Božka, vedle stojí ještě v plášti od anděla Jirka.

JIRKA

Tak konečně je to za námi.

BOŽKA

Doufám, že purkmistr naši lest neprohlédl.

JIRKA

Také doufám, opravdu jsem se snažil anděla napodobit co nejvěrněji.

BOŽKA

Božka se zhrozí.

Ježišmarjá, anděl je pořád v kůlně. Snad tam nezmrzl.

Božka vyběhne ze dveří místnosti a za chvíli jde zpátky s andělem. Ten se viditelně třepa zimou, drží v ruce prázdnou láhev slivovice.

BOŽKA

Já se omlouvám, že jsem na Vás úplně zapoměla. Není Vám zima?

ANDĚL

Strarašná.

BOŽKA

A ta slivovička nepomohla?

ANDĚL

Andě otočí flašku vzhůru nohama.

Na chvilíčku, papak došla.

BOŽKA

Tak se mně zdá, že Vy tam nahoře umíte také pěkně nasávat, když se Pánbůh nedívá.

ANDĚL

Anděl zimou koktá.

Momohl bych dodostat zpátky ten plášť?

BOŽKA

Samozřejmě, Jirko podej anděli plášť.

JIRKA

Jirka si sundává plášť a podává ho anděli.

Tady je, a děkuji za půjčení. Moc pomohl.

ANDĚL

Anděl sundává kabát a dává si na sebe
svůj plášť.

Kokonečně se trochu zahřejeji.

BOŽKA

A já Vám uvařím čaj, když jste už všechny zásoby
slivovice vypil.

Božka jde postavit konvici s vodou. Anděli už je lépe.

ANDĚL

A tady ten mladý jinoch mně důstojně
zastoupil?

JIRKA

Jirka se chlubí.

Samozřejmě, dokonce jsem purkmistrovi
slíbil splnit dvě přání.

ANDĚL

Anděl se trošku hněvá.

To jste neměl, dostanu od Pánaboha
vyhubováno.

BOŽKA

Jen klid anděli, tady Jirka může slibovat
purkrabímu i deset přání a třeba i vládu
nad celým světem, stejně se mu to nesplní,
protože Jirka nemá žádnou moc.

JIRKA

A představte si, že, když purkmistr odešel
přišel za mnou i první konšel a také chtěl
splnit přání.

BOŽKA

Ale, a co chtěl ten lump?

JIRKA

Takovou drobnost. Chtěl aby hned po volbách purkmistr zemřel.

BOŽKA

A proč? Vždyť jsou jedna ruka?

JIRKA

Chce po něm převzít funkci purkmistra, prý ho purkmistr okrádá, když si rozdělují úplatky.

BOŽKA

Tak by se naše město dostalo z bláta do louže.

JIRKA

Tak jsem si v duchu řekl, jestli bych neměl to přání konšela splnit a majznout kovářským kladivem purkmistra, za to že mně leze do zelí.

BOŽKA

Jirko, přece nejsi stejný lump jako oni?

ANDĚL

Anděl hrozí.

To by u posledního soudu s tebou nedopadlo dobře.

BOŽKA

Musíme na ně vyvrát jiným způsobem, dokud nepoznají, že jsme je podvedli.

JIRKA

Ale jak, vždyť víš, že mají velkou moc?

BOŽKA

A co kdybys se stal purkmistrem ty?

JIRKA

Teta, nefantazírujte, jak bych se mohl stát purkmistrem?

BOŽKA

Budou přece volby.

JIRKA

To jo, ale mně nikdo nezvolí.

ANDĚL

Tak si na mně sáhni a máš vystaráno.

JIRKA

Tak to prrr. Podfukem se purkmistrem stát nechci. Co by tomu řekli lidé?

ANDĚL

Anděl se diví.

Vy na té Zemi naděláte, v nebi vládne Pánbůh, nikdo ho nikdy nevolil a jak to tam klape.

BOŽKA

Tam volby nepotřebujete, protože Pánbůh je spravedlivý, ale tady musíme volit, ale protože jsou lidé hloupí, tak se i tak často stane, jako u nás ve městě, že se ke korytu dostane darebák.

JIRKA

Aspoň kdybych mohl na purkmistra kandidovat, možná, že bych uspěl.

BOŽKA

To máš pravdu, lidi tě znají, mají tě rádi, to bys mohl.

JIRKA

Jenže to by mně museli kováři zvolit konšelem za kovářský cech.

ANDĚL

Anděl kroutí hlavou.

Proboha mladej, tak už si na mně konečně sáhni a já to zařídím.

JIRKA

Jirka nejistě.

Teta mám?

BOŽKA

Neváhej Jirko a běž do toho.

Jirka si opatrně sáhne na anděla a zavře oči.

Střih

EXT – NA ULICI VE MĚSTĚ - ODPOLEDNE

Na ulici stojí purkmistr a přichází k němu první konšel.

PURKMISTR

Hovořil jste s hostinským?

PRVNÍ KONŠEL

Hovořil. Posílá nám měšec, aby mohl otevřít hospodu na náměstí.

PURKMISTR

A kde je ten měšec?

PRVNÍ KONŠEL

První konšel vytahuje z kapsy měšec.

Tady je.

PURKMISTR

Purkmistr se na měšec mračí.

Není ten měšec moc hubený?

PRVNÍ KONŠEL

První konšel krčí rameny.

Také se mě zdá, že hostinský si nás málo váží, ale více nám nechce dát.

PURKMISTR

To není od něho zdvořilé.

PRVNÍ KONŠEL

Prý, že víc nemá. Tak já mu ten měšec vrátím a hospoda se neotevře.

PURKMISTR

To ne, peníze budu potřebovat na svatbu, měšec si necháme a mu dovolíme otevřít hospodu jenom do osmi večera. A když bude chtít déle, tak si připlatí.

PRVNÍ KONŠEL

Takže se můžeme o ty penízky rozdělit?

PURKMISTR

Samozřejmě.

PRVNÍ KONŠEL

A hádám, že se rozdělíme zase spravedlivě a ne napůl.

PURKMISTR

Purkmistr chválí konšela.

První konšeli, Vy jste opravdu bystrá hlava.

Purkmistr vytahuje z váčku deset zlatých. První konšel otevírá dlaň a purkmistr mu do ní vkládá tři zlaté.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel protestuje.

Není to málo?

Purkmistr se zarazí.

PURKMISTR

Máte pravdu konšeli, pro mě by to bylo málo, svatba stojí hodně peněz.

Purkmistr odebírá prvnímu konšeli z dlaně zpět jeden zlatý. První konšel na to nechápavě hledí.

PURKMISTR

Tak to bychom měli, je ještě něco nového?

PRVNÍ KONŠEL

Chtěl jsem Vám ještě říci, že v městě se objevil nešvar.

PURKMISTR

Nepovídejte, ...že o tom nevím.

PRVNÍ KONŠEL

To se divím, protože ten nešvar se týká přímo nás dvou.

PURKMISTR

Nás dvou?

PRVNÍ KONŠEL

Víte, že máme na radnici nového konšela?

PURKMISTR

To vím, vybrali si mladého kováře Juru Sýkoru, ti kováři se asi zbláznili.

PRVNÍ KONŠEL

A ten mladý konšel prohlašuje, že bereme úplatky.

PURKMISTR

Purkmistr se rozčiluje.

To je ale lhář, jak to může vědět?

PRVNÍ KONŠEL

Znáte lidi, jsou strašně upovídaní.

PURKMISTR

A hlavně jsou nevděční. Kolik věcí jsme jim už zařídili a ještě nás za to budou pomlouvat.

PRVNÍ KONŠEL

Nejhorší je, že ten Jura Sýkora získává podporu konšelů a chce kandidovat ve volbách na Vaši funkci.

PURKMISTR

Co si to dovoluje, to místo patří přece mně?

PRVNÍ KONŠEL

Samozřejmě Vám, jinak bychom měli po úplatcích.

PURKMISTR

Purkmistr uklidňuje prvního konšela.

První konšeli, nemějte obavy, já jsem se už dávno pojistil a i kdyby ten kovář kandidoval na moji funkci, nemůže v našich spravedlivých volbách vyhrát.

PRVNÍ KONŠEL

A proč si to myslíte?

PURKMISTR

Protože jsem požádal tu cizí osobu, co rozdává přání a bydlí u Božky, abych byl znovu purkmistrem.

PRVNÍ KONŠEL

Tak to vypadá, že to musíte vyhrát?

PURKMISTR

Purkmistr přemýšlí.

Ale přece jenom jistota je jistota a měli bychom tu moji výhru ve volbách podpořit.

PRVNÍ KONŠEL.

Co tím myslíte purkmistře?

PURKMISTR

Myslím, že by bylo vhodné, kdyby v době voleb náhle ten kovář zmizel.

PRVNÍ KONŠEL

A jak to chcete udělat?

Ke dvojici mužů přichází rychtář.

PURKMISTR

To se hned dozvíte.

Rychtář přijde k purkmistrovi a prvnímu konšeli.

RYCHTÁŘ

Rychtář se ukloní.

Pozdrav Pánbůh.

PURKMISTR

Až na věky. Dobře že jdete rychtáři, mám pro Vás důležitý úkol.

RYCHTÁŘ

Jsem k službám purkmistře.

PURKMISTR

Jistě znáte kováře Jiřího Sýkoru.

RYCHTÁŘ

To víte že ano, já tu v městě znám skoro všechny.

PURKMISTR

Tak toho Sýkoru zavřete do městského vězení.

RYCHTÁŘ

Rychtář se ošívá.

Provedl snad něco?

PRVNÍ KONŠEL

Moc si dovoluje.

RYCHTÁŘ

Ale za to se nezavírá do šatlavy.

PRVNÍ KONŠEL

Jenže on si dovoluje na nás.

RYCHTÁŘ

To je mně líto, ale i tak to není na zavření.

PURKRABÍ

Rychtáři, já potřebuji, aby kovář Sýkora v době voleb byl prostě zavřený.

RYCHTÁŘ

Ale to lidi budou remcat.

PURKMISTR

Nebudou, vy ho zavřete tajně.

RYCHTÁŘ

Rychtář přemýšlí.

Říkáte tajně, a to se může?

PURKMISTR

Samozřejmě že ne, ale chcete, aby Váš budoucí zeť byl opět purkmistrem?

RYCHTÁŘ

To víte, že chci. Mít Anička za manžela purkmistra, to je přece ternó.

PRVNÍ KONŠEL

Tak vidíte rychtáři, musíte splnit, oč Vás purkmistr žádá a bude všechno v pořádku.

RYCHTÁŘ

A to tam ten kovář má jako být v tom vězení napořád?

PURKMISTR

Ale ne, jakmile bude po volbách, tak ho zase pustíme, ať si jde zpátky zase tlouci kladivem na kovadlinu.

RYCHTÁŘ

Rychtář smutným tónem.

Tak dobře, já to zařídím.

Rychtář odchází ulicí a purkmistr s prvním konšelem si mnou ruce.

Purkmistr

Tak si myslím, že už nám nestojí nic v cestě, abychom zase brali úplatečky.

Střih

INT – V OBECNÍM DOMĚ – VEČER

V pokoji sedí Anděl a Božka, někdo klepe na dveře.

BOŽKA

Dále, je otevřeno.

Do místnosti zrychleně vchází Anička a je vyplašená.

ANIČKA

Pozdrav Pánbůh.

BOŽKA

Až na věky. Co jsi taková uspěchaná?

ANIČKA

Teta, celý den hledám Jirku a nemohu ho najít.

BOŽKA

Aničko, nestrachuj se, zítra konšelé volí purkmistra, tak se na ty volby určitě někde v klidu připravuje.

ANIČKA

Jenže on nepřišel ani na naši tajnou schůzku.

BOŽKA

A dobře udělal, teď byste se neměli vůbec scházet, aby vás někdo neviděl a neřekl to purkmistrovi.

ANIČKA

Jenže on mně to ještě nikdy neudělal. Jako by se propadl do země.

ANDĚL

Do země se nepropadl a čerti s tím nemají nic společného, ty cítím na sto honů a poznal bych, kdyby se v městě ukázali.

BOŽKA

Tak jestli opravdu zmizel, bude mít v tom prsty purkmistr a ten jeho pobočník.

ANIČKA

Myslíte teta?

BOŽKA

Určitě. Jirka totiž veřejně prohlašuje ve městě, že purkmistr a první konšel berou úplatky a to si ti dva darebáci nenechají líbit.

ANIČKA

Co budeme dělat teta?

BOŽKA

Jestli Jirku purkmistr někde uklidil, určitě to nedělal svýma rukama.

ANIČKA

A kdo by mu mohl pomáhat?

BOŽKA

Božka klepe Aničce na temeno.

Kdo asi? Kdo ho poslouchá na slovo?

ANIČKA

Nevím?

BOŽKA

No přece tvůj otec rychtář.

ANIČKA

Tomu nevěřím.

BOŽKA

Na to vem jed. Otec chce, aby si byla paní Purkmistrová a udělá proto všechno, úplně se zatemnil mozek.

Někdo klepe na dveře a do pokoje vchází rychtář.

RYCHTÁŘ

Dobrý den vinšuji.

BOŽKA

My o vlku a vlk je za dveřmi. Také přejeme pěkný den.

RYCHTÁŘ

Aničko, tebe sháním už celý den.

ANIČKA

Stalo se něco?

RYCHTÁŘ

Purkmistr mně říkal, že s tebou chce hovořit o svatbě a ty se mu poslední dobou vyhýbáš.

BOŽKA

Já si myslím rychtáři, že Anička má na svatbu ještě čas.

RYCHTÁŘ

Jaký čas, vždyť je ji už dvacet let.

ANIČKA

Já bych se klidně vdávala.

RYCHTÁŘ

No tak proč děláš takové drahoty a schováváš se před purkmistrem?

ANIČKA

Ale já si chci vzít někoho jiného.

RYCHTÁŘ

Rychtář se zhrozí.

A co já?

ANIČKA

Neboj se otče, tebe pozvu na svatbu také.

RYCHTÁŘ

Tak jsem to nemyslel.

ANIČKA

Tak jak jsi to myslel?

RYCHTÁŘ

No přece, když si purkmistra nevezmeš, tak on už nebude chtít, abych byl rychtářem.

BOŽKA

To jsem si mohla myslet, Vy jste stejný jak ten purkmistr, štěstí Aničky Vás nezajímá, hlavně že Vám zůstane funkce.

RYCHTÁŘ

A koho by si tedy chtěla vzít?

ANIČKA

Já bych chtěla kováře Jirku Sýkoru.

RYCHTÁŘ

Rychtář se přefekne.

Toho vězně?

BOŽKA

Božka zareaguje.

Tak moment, Jirka je ve vězení?

RYCHTÁŘ

Rychtář si uvědomí, že se přefekl.

Co to tady plácám za nesmysly, samozřejmě že není.

ANIČKA

Anička přijde blíže k otci.

Otče, já to na tobě poznám, ty lžeš.

RYCHTÁŘ

Rychtář vyhýbavě.

Nic Vám říkat nebudu, plním jen rozkazy purkmistra. ... Sbohem.

Rychtář se otočí a urychleně odchází z místnosti pryč.

ANIČKA

Je to jasné. Otec lže a Jirka je ve vězení.

BOŽKA

Škoda, že tvůj otec je takový moula a nemá špetku spravedlnosti v sobě.

ANIČKA

Co já bych za to dala, kdyby se změnil.

ANDĚL

Tak si na mně sáhni a přej si.

BOŽKA

No vidíš, to je dobrý nápad.

ANIČKA

Anička přiskočí k anděli.

Tak jo, pojďme na to, škoda každé vteřiny.

Anička si sáhne na anděla a zavře oči, přeje si.

ANIČKA

Anička otevře oči.

No jo, ale jak poznám, že to funguje?

ANDĚL

Nebuď taková nedočkavá a počkej chvíli.

Najednou někdo klepe na dveře a dovnitř zase vstupuje Rychtář.

RYCHTÁŘ

Lidi, mně se nějak v té hlavě rozsvítilo a musím Vám něco říct.

BOŽKA

Co nám chceš říct?

RYCHTÁŘ

Ten purkmistr je pěkný lump.

Anička skočí otci kolem krku.

ANIČKA

Tatínku, já jsem tak ráda, že se ti v té hlavě konečně rozbřesklo.

RYCHTÁŘ

Ani nevím, jak se to stalo, ale už bylo na čase.

BOŽKA

Tak, když už máš tu hlavu vyléčenou, tak si určitě vzpomeneš, kde je Jirka Sýkora.

RYCHTÁŘ

To víte, že to vím, ...zavřel jsem ho do vězení.

BOŽKA

A dám krk na to, že tam sedí z popudu purkmistra a zcela nevinně.

RYCHTÁŘ

Máte pravdu Božka, pěkně jsem to spískal.

BOŽKA

Tak teď to musíte napravit a pustit Jirku ven.

RYCHTÁŘ

To se Vám řekne, ale co purkmistr?

ANIČKA

Tatínku, však ty něco vymyslíš.

RYCHTÁŘ

Já myslím, že když už se mně v té makovici rozsvítilo, tak na něco přijdu.

BOŽKA

Tak neztrácejme čas rychtáři a běžte Jirku propustit.

Rychtář spěšně opouští místnost.

RYCHTÁŘ
Máte pravdu, už běžím.

Střih

INT – NA RADNICI – ODPOLEDNE

Místnost, kde zasedají konšelé. Klasická schůzovní místnost starý nábytek, dlouhý stůl a u něho sedí deset konšelů včetně purkmistra. Purkmistr se postaví a mluví ke konšelům. U dveří stojí rychtář s urnou na volební lístky.

PURKMISTR
Vážení konšelé, dnes jsme se sešli, abychom zvolili nového purkmistra. Mám informaci, že někteří z Vás by chtěli zvolit purkmistrem kováře Jiřího Sýkoru, takže mám pro Vás informaci, že se zmíněný kovář z města odstěhoval.

KONŠEL1
O tom vůbec nevíme?

KONŠEL2
A proč by to proboha dělal?

PURKMISTR
Proč? Protože mně křivě obvinil, že беру úplatky a teď se styděl před Vámi přiznat, že to není pravda. Takže Vám sděluji, že se už nevrátí a je zbytečné ho volit, a jediným, kandidátem na nového purkmistra jsem tu já.

V radě to zašumí. Do schůzovní místnosti náhle vchází udýchaný Jirka, sotva popadá dech.

JIRKA
Já Vás zdravím Vážení konšelé, trochu jsem se zpozdil.

KONŠEL1

Ale tady purkmistr říkal, že jsi se odstěhoval?

JIRKA

To je lež, nikde se nestěhuji a stojím si za tvrzením, že purkmistr bere úplatky. A pokud nevěříte, mohu pozvat mnoho měšťanů, od kterých purkmistr spolu s prvním konšelem úplatek vzal.

PRVNÍ KONŠEL

Taková drzost, kde jsou důkazy?

JIRKA

Vážení konšelé, ti měšťané stojí před radnicí, mám tady pozvat, aby svědčili?

PURKMISTR

Purkmistr uklidňuje konšely.

Já si myslím, že to nebude třeba. Tak dobře, já se přiznávám, že jsem nějaký ten úplateček vzal, ale bylo to ve velice omezeném množství.

KONŠEL2

Jak jste si to mohl dovolit?

PURKMISTR

Jsem tady purkmistrem, tak snad mám na to právo?

KONŠEL3

Ale dlouho už purkmistrem nebudete, naštěstí.

KONŠEL1

Já navrhuji, aby purkmistrem byl kovář Jiří Sýkora.

KONŠEL3

Já jsem pro.

KONŠEL1

Takže teď máme dva kandidáty na purkmistra a začneme volit.

PURKMISTR

Vážení konšelé, původně jsem myslel, že nového purkmistra budeme tady společně volit veřejným hlasováním, ale vzhledem k tomu, že na nového purkmistra jsou dva kandidáti, Já a tady konšel Sýkora, budeme volit tajně.

KONŠEL1

To znamená, jak budeme hlasovat?

PURKMISTR

Před sebou má každý hlasovací lístek, na něho napište, koho chcete zvolit a ty lístečky dáme do urny, kterou drží v ruce rychtář. A zítra tu urnu otevřeme a hlasy spočítáme.

KONŠEL3

A proč to nespočítáme ještě dnes?

PURKMISTR

Pánové, je už pozdě večer a vyhlášení nového purkmistra by bylo dobré nechat na ráno, vždyť ráno je moudřejšího večera.

KONŠEL2

A kdo nám zaručí, že se s těmi lístky nebude manipulovat?

PURKMISTR

No přece tady rychtář, ten tady zůstane přes noc a dostane od urny klíč a bude ji hlídat.

KONŠEL1

Tak pojďme konšelé budeme hlasovat a zítra se tu zase ráno sejdem.

Konšelé píšou na hlasovací lístky, koho chtějí zvolit, rychtář kolem nich chodí a ty lístky mu hází konšelé do urny. Rychtář všechny konšele oběhne a oni mu vhodí hlasovací lístek.

PURKMISTR

Vážení konšelé, děkuji Vám za Váš hlas, a běžte všichni na kutě. Zítra v deset hodin se tu sejdeme a urnu náš poctivý a nezávislý rychtář otevře a hlasy spočítáme.

Konšelé odcházejí ze schůzovní místnosti, zůstane tam jenom purkmistr rychtář a první konšel.

PURKMISTR

Purkmistr se oboří na rychtáře.

Můžete mně sdělit rychtáři, jak se kovář Sýkora dostal z vězení?

RYCHTÁŘ

To budou asi ty kouzla.

PRVNÍ KONŠEL

Jaká kouzla?

RYCHTÁŘ

Jestli on nechtěl po té podezřelé osobě, co bydlí s Božkou, aby uměl procházet zdí.

PURKMISTR

To by tak ještě scházelo, okamžitě běžte zkontrolovat místnosti na radnici, jestli se tu náhodou neprochází.

RYCHTÁŘ

Už běžim, ale tu urničku беру sebou, když mám za ni zodpovědnost.

Rychtář vyběhne z místnosti.

PRVNÍ KONŠEL

Proč jste vlastně chtěl purkmistře, aby se hlasovalo tajně a volební hlasy se spočítaly až zítra?

PURKMISTR

Protože si vůbec nejsem jistý, jestli vyhraji.

PRVNÍ KONŠEL

Ale to je jedno, to hlasování stejně nikdo nezmění.

PURKMISTR

Ale změň, mám na to celou noc.

PRVNÍ KONŠEL

Máte pravdu, stačí přesvědčit rychtáře, aby spolupracoval.

PURKMISTR

Nemusíte mít obavy, rychtář spolupracovat bude, přece musí mně jít na ruku, když budeme rodina a já budu jeho zeť?

PRVNÍ KONŠEL

Vy jste hlava purkmistře, věřím, že ty spravedlivé volby klapnou.

PURKMISTR

To si pište a mladý kovář utře pusu.

PRVNÍ KONŠEL

Tak to můžu jít spokojeně domů a už se těším na ten zítřek, až budeme vyhlašovat nového purkmistra.

PURKMISTR

Purkmistrem tady budu já a ještě spolu posbíráme hodně úplatečků, nemusíte mít obavy.

První konšel odchází z místnosti a přichází rychtář.

RYCHTÁŘ

Pane purkmistře všechno jsem zkontroloval, už tu není ani noha kromě nás.

PURKMISTR

To je dobře, musíme se totiž mít na pozoru, aby Vám neodcizil někdo tu urnu s volebními lístky.

RYCHTÁŘ

Žádný strach, celou noc budu bedlivě hlídat.

PURKMISTR

A já budu hlídat s Vámi.

RYCHTÁŘ

Ale to nemusíte, já to zvládnou sám.

PURKRABÍ

Přece Vás tu samotného nenechám, když jsme skoro rodina, a sám jste říkal, ten kovář prochází zdí, a kdyby Vám urnu chtěl ukrást, aspoň budeme na něho dva.

RYCHTÁŘ

Rychtář rezignovaně.

Jak myslíte purkmistře, ale moc se nevyspíte.

PURKMISTR

To nevadí, hlavně že zítra vyhraji.

RYCHTÁŘ

Rychtář se podiví.

Jak to můžete vědět purkmistře?

PURKMISTR

Purkmistr chytne rychtáře kolem ramen.

Můj budoucí tcháne, zatím nevím, jak to dopadne, ale s Vaší pomocí bychom to mohli ovlivnit.

RYCHTÁŘ

Rychtář nechápavě.

A jak bychom to měli ovlivnit, já jsem přece nevolil?

PURKMISTR

To ne, ale stačí, když mně půjčíte

klíček od urny.

RYCHTÁŘ

A co s tím klíčkem chcete dělat?

PURKMISTR

Co asi, musím zkontrolovat, jestli konšelé měli rozum a zvolili toho pravého kandidáta.

RYCHTÁŘ

Ale to bych neměl?

PURKMISTR

Nemusíte se bát rychtáři, nikdo se to nedoví, to tajemství zůstane v naší rodině.

RYCHTÁŘ

Rychtář podává klíček purkmistrovi.

Na Vaši zodpovědnost.

PURKMISTR

Purkmistr bere klíček do ruky.

Samozřejmě, že na moji, budu zase purkmistrem, tak co se mně může stát.

Purkmistr odemyká urnu klíčkem a vytahuje lístky.

Rychtář dělá, že o tom neví.

PURKMISTR

Tak a teď si ty lístky přepočítáme.

Purkmistr ukládá na jístky na dvě kupky, jedna je znatelně menší.

RYCHTÁŘ

Rychtář zvědavě.

Tak jak to vypadá?

PURKMISTR

Purkmistr pohoršeně.

Představte si rychtáři, že šest lístků hlasovalo pro kováře Sýkoru a jenom tři lístky pro mě.

RYCHTÁŘ

To se dalo čekat.

PURKMISTR

Holota jedna konšelská, nemají mně vůbec rádi, ale to jim nepomůže.

Purkmistr strká do kapsy hlasovací lístky.

RYCHTÁŘ

Co to děláte?

PURKMISTR

Já myslím, že bude spravedlivé, když v urně zůstanou tři lístky pro mě a dva lístky pro kováře Sýkoru.

RYCHTÁŘ

To se přece nesmí.

PURKMISTR

Kdybych dělal v životě, jen to co se smí, tak nejsem purkmistr.

RYCHTÁŘ

Takový švindl nemůže projít.

Purkmistr zamyká urnu a podává zpět klíček i urnu rychtáři.

PURKMISTR

O to se nestarejte, já to konšelům vysvětlím.

RYCHTÁŘ

Rychtář není ve své kůži.

Já mám takové nervy, že snad ani neusnu.

PURKMISTR

Já na rozdíl od Vás žádný problém už nemám a nechám si zdát, jak mně zítra slavnostně zvolí purkmistrem.

Purkmistr se pohodlně natáhne na židli a zavře oči.

PURKMISTR

A Vy se snažte také usnout, ať u vyhlášení mého vítězství moc nezíváte.

Rychtář se také uvelebí, ale sebou pořád škube.

INT – NA RADNICI – RÁNO

V místnosti sedí purkmistr a rychtář, přicházejí konšelé, kteří si sedají na svá místa. Mezi nimi je i Jiří Sýkora.

PURKMISTR

Purkmistr rukou pokyne, ať se všichni ztiší.
Vážení konšelé, celou noc tady pan rychtář
hlídal urnu, abychom dnes mohli spravedlivě
vybrat na základě hlasování nového purkmistra.
Pane rychtáři, otevřete urnu.

Rychtář odemyká urnu a vytahuje z ní hlasovací lístky.

PURKMISTR

Tak a teď nám řekněte rychtáři, kolik hlasů je
pro mne a kolik hlasů pro kováře Sýkoru.

Rychtář bere lístky a počítá.

RYCHTÁŘ

Mohu oznámit, že tři hlasy jsou pro tady pana
Purkmistra a dva pro kováře Sýkoru.

PURKMISTR

Purkmistr se usmívá.

Tak já si myslím, že je to jasné, a můžete mně
gratulovat.

JIRKA

Jirka se postaví a protestuje.

Nic není jasné, napřed nám vysvětlete, když včera
hlasovalo devět konšelů, kromě mně a purkmistra,
kde jsou zbývající volební lístky, když jich v urně
dnes máte jenom pět.

PURKMISTR

Purkmistr nahněvaně.
Puntičkáři!

KONŠEL1

Správně, to je podfuk, kde jsou čtyři volební lístky?

PURKMISTR

Copak já vím, já jsem tu urnu nehlídal.

KONŠEL2

Tak se zeptáme rychtáře, kde jsou ty zbývající lístky?

RYCHTÁŘ

Rychtář se usměje.

Kdepak by byly, o přece v kapse purkmistra.

Rychtář jde k purkmistrovi a vytahuje mu z kapsy schované volební lístky.

PURKMISTR

Purkmistr dělá překvapeného.

No toto, kdo mně je tam dal?

RYCHTÁŘ

Máte krátkou paměť purkmistře.

PURKMISTR

jakou paměť, vůbec nevím, jak se do mé kapsy dostaly.

RYCHTÁŘ

A je také zajímavé, že všechny ty lístky z kapsy dávají hlas kováři Sýkorovi.

KONŠEL1

Tak si myslím, že bychom měli ty hlasy spočítat znovu a všechny.

Konšelé pokyvují hlavou a vyjadřují souhlas.

RYCHTÁŘ

Rychtář bere všechny lístky a počítá znovu?

Tak jsem to spočítal a mohu prohlásit, že šest lístků volilo kováře Sýkoru a jenom tři lístky byly pro současného purkmistra.

PURKMISTR

A nespletl jste se rychtáři?

RYCHTÁŘ

Kdepak, do deseti ještě počítat umím.

KONŠEL1

Takže máme nového purkmistra, a tím je kovář Sýkora.

PURKMISTR

Purkmistr se vzteká.

To se ještě uvidí.

Purkmistr odchází z místnosti a za ním jde i první konšel.

Střih

EXT – NA ULICI – ODPOLEDNE

Purkmistr jde zrychleným krokem ulicí a za ním spěchá první konšel.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel dobíhá purkmistra

Jak to purkmistře, že jste ty volby nevyhrál?

PURKMISTR

Zdá se, že jsem byl tou cizí podobanou osobou oklamán.

PRVNÍ KONŠEL

Proč si to myslíte?

PURKMISTR

Přál jsem si, aby se do mě Anča zamilovala.
Napřed po mně mrkala jak stará Blažková
v hospodě a pak najednou se přede mnou začala

skrývat.

PRVNÍ KONŠEL

Ale co ty volby?

PURKMISTR

No právě, ty jsem měl také vyhrát a vyhrál je kovář Sýkora.

PRVNÍ KONŠEL

Tady něco nehraje.

PURKMISTR

A musí se to vyšetřit.

PRVNÍ KONŠEL

Ale jak?

PURKMISTR

Jak? Půjdeme za tou cizí osobou, ať nám vysvětlí, jak je možné, že jsem prohrál volby a Anička se mi vyhýbá.

INT – V OBECNÍM DOMĚ – ODPOLEDNE

V místnosti sedí jenom anděl na židli, do místnosti vpadne purkmistr i první konšel a jdou přímo k Anděli.

PURKMISTR

Purkmistr se hněvá.

Osobo, Vy jste měn podvedla.

ANDĚL

Co po mně chcete, já Vás vidím poprvé.

PURKMISTR

Nelžete mně do očí. Slíbila jste mi, že se do mě Anička zamiluje a já vyhraji volby.

PRVNÍ KONŠEL

První konšel se prořekne.

Jo a mně jste slíbila, že tady purkmistr natáhne brka.

ANDĚL

Promiňte pánové, ale to jsem určitě nebyl já.

Purkmistr se zarazí a obrátí na prvního konšela.

PURKMISTR

Co jste to řekl, vy jste chtěl, abych umřel?

PRVNÍ KONŠEL

První konšel se chytne za pusu.

Chtěl, ale jenom trošičku.

PURKMISTR

Jak se zemře trošičku?

ANDĚL

Anděl přikyvuje.

To také neznám.

PURKMISTR

Vy jste prostě chtěl, ať natáhnu bačkory a Vy převezmete funkci purkmistra.

PRVNÍ KONŠEL

A není to už teď jedno? Stejně jste nevyhrál.

PURKMISTR

Purkmistr popadne v rohu slepeckou hůl.
To tedy není jedno, no počkejte, až Vás chytím.

Purkmistr se honí s prvním konšelem kolem stolu.

ANDĚL

Nedělejte mně tady průvan, nebo nastydnou.

Purkmistr a první konšel jsou už unaveni. Purkmistr přiběhne k anděli.

PURKMISTR

Tak Vy tvrdíte osobo, že jste mě ještě neviděl?

ANDĚL

Anděl krčí rameny.

Neviděl.

PURKMISTR

Takže mně můžete splnit jedno přání?

ANDĚL

Mohu.

PURKMISTR

Tak ať vezme prvního konšela do pekla čert.

První konšel volá z druhé strany stolu.

PRVNÍ KONŠEL

A já chci také splnit jedno přání.

ANDĚL

Pro mně za mně.

PRVNÍ KONŠEL

Ať vezme čert purkmistra.

ANDĚL

Tak jo, možná že budete spolu i v jednom kotli.

Na dveře najednou někdo zaklepe a do dveří vchází čert.

ČERT

Přeji pekelné odpoledne.

PURKMISTR

Přišel jsem na Vaše přání.

PRVNÍ KONŠEL

Na jaké přání?

ČERT

Pánové ztratili jste snad paměť?

PURKMISTR

Já jsem měl přání, abych se stal purkmistrem.

PRVNÍ KONŠEL

I já jsem se chtěl stát purkmistrem.

ČERT

No výborně, už si začínáte vzpomínat. Pojdte ke mně blíže a já Vám o Vašich přáních něco povím.

Purkmistr a první konšel jdou blíže.

ČERT

O tom purkmistrovi opravdu nic nevím, ale za to vím, že jste navzájem chtěli, aby ten druhý skončil v pekle.

Čert rozvine svůj plášť a obejmě oba muže a ztratí se i s nimi do pekla.

ANDĚL

A konečně je tu klid.

Do místnosti vchází Jirka, Božka Anička a rychtář.

JIRKA

Fuj, takový smrad, jak kdyby dělal někdo v místnosti táborák.

ANDĚL

Byl tu na návštěvě purkmistr a první konšel.

ANIČKA

A opékali si tady párky?

ANDĚL

To ne.

BOŽKA

Tak co chtěli?

ANDĚL

Pořád nechápali, proč purkmistra konšelé nezvolili,

tak se mně přišli optat.

BOŽKA

A co jste jim řekl?

ANDĚL

Ani jsem neměl čas jim něco vysvětlovat,
odnes je oba čert.

ANIČKA

Já jsem tak ráda, že to všechno takhle
dobře dopadlo.

BOŽKA

Bodejt' by ne, Jirka je novým purkmistrem a
ty si ho vezmeš za muže.

JIRKA

Teta, a Vás si vezmu jako svého rádce.

BOŽKA

A nejsem na to už stará.

JIRKA

Právě tak akorát, máte proto už zkušenosti a Anička
aspoň nebude na Vás žárlit.

RYCHTÁŘ

A co já?

BOŽKA

Vy budete pořád přece rychtářem.

RYCHTÁŘ

To jo, ale Anička si vezme Jirku a já zůstanu
v chalupě sám a bude mně smutno. Božka,
nechcete si mně vzít?

BOŽKA

Máte rozum rychtáři, ani náhodou, to si
raději pořídím psa.

Rychtář se pokouší k Božce přitulit.

RYCHTÁŘ

Já se umím také tulit, jako ten pejsek.

Božka ho odstrčí.

BOŽKA

To je možné, jenže pes pije jenom vodu a
nevybírám si, sežere všechno, co mu dám do misky.

Rychtář přiběhne a Andělovi.

RYCHTÁŘ

Rychtář klekne před andělem.

Anděli, mně si ale přání ještě žádné nesplnil.

BOŽKA

Božka hrozí anděli.

Opovaž se mu splnit přání, které by se mně
týkalo?

RYCHTÁŘ

Ať se do mě Božka zakouká.

ANDĚL

Anděl krotí hlavou.

Boženko, musíte mně prominout, ale befele je
befel.

Rychtář vstane a jde zpátky k Božce.

RYCHTÁŘ

Paní Boženko, nerozmyslela jste si to?

BOŽKA

Božka se usměje.

Jak tak na Vás koukám Rychtáři, Vy jste ještě
pořád pěkný štramák.

RYCHTÁŘ

Že jo, a vy zase hezká štramanda.

BOŽKA

Tak já bych to s Vámi i zkusila. K chalupě
pořádný mužský patří.

RYCHTÁŘ

A psa si Boženko také pořídíme, že jo?

BOŽKA

A k tomu ještě i nějaká domácí zvířátka, ať se nenudíme.

JIRKA

Tak mně napadá, když byste do toho chtěli praštit, můžeme to udělat společně.

ANIČKA

A to je dobrý nápad, aspoň spláchnem obě svatby jedním vrzem.

Střih

EXT – V NEBI – VEČER

Pánbůh sedí na trůně, vedle něho se pohybuje
Panna Marie a přichází ke trůnu anděl jednoho přání.

PÁNBŮH

Jsi rád, že jsem tě povolal zpátky do nebe?

ANDĚL

To byla pro mě spása.

PANNA MARIE

Tobě se tam na Zemi nelíbilo?

ANDĚL

Anděl si utírá pot z čela.

Takový frmol jsem ještě nezažil. Napřed o mně nikdo nezavadil, ale když zjistili, že opravdu mohu splnit jejich přání, tak se na mně všichni sesypali a musel jsem každému něco splnit.

PÁNBŮH

No vypadáš nějaký pobledlý. Tak si na chvíli odpočiň, než tě tam zase pošlu.

ANDĚL

V žádném případě, já už tam nechci.

PÁNBŮH

Ale neboj, to nebude hned, já tě tam pošlu třeba až za sto let.

ANDĚL

To bude na Zemi daleko více lidí a tím budu muset splnit i více přání, to by mně už úplně vyřídilo.

PÁNBŮH

Tak se mně zdá Panno Marie, že tam na Zemi anděla jednoho přání už nepošlu.

PANNA MARIE

Ale kdo jim pak bude plnit jejich sny?

PÁNBŮH

Budou muset být na sebe více hodní. A když budou na sebe více hodní, tak se budou mít všichni lidé rádi a budou si dávat mezi sebou více dárečků a anděla jednoho přání už nebudou potřebovat.

Střih

K O N E C